

Uz sākumlapu>Prasības iesniegšana tiesā>Kur un kā>Kuras valsts tiesības jāpiemēro?

Kuras valsts tiesības jāpiemēro?

Slovēnija

1 Tiesību avoti

1.1 Valsts tiesību normas

Pamata tiesību akts, kurā noteiktas starptautisko privāttiesību vispārējās normas, ir Likums par starptautiskajām privāttiesībām un procedūru (*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*; saīsinājums „ZMZPP”, Slovēnijas Republikas Oficiālais Vēstnesis (*Uradni list RS*) Nr. 56/99). Konkrētas tiesību normu kolīzijas regulē tiesību akti par dažādām tēmām (piemēram, Likums par finanšu darījumiem, maksātnespējas procesu un piespiedu likvidēšanu) (*Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju*; saīsinājums „ZFPPIPP”).

1.2 Daudzpusējās starptautiskās konvencijas

Slovēnijas Republikā ratificētas un publicētas konvencijas ir piemērojamas tieši, un tām ir lielāks spēks nekā citiem valsts tiesību aktiem. Tiesību kolīziju normas reglamentē Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Regula (EK) Nr. 593/2008 par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I), un tā aptver dalībvalstis, kurām ir saistoši grozījumi 1980. gada 19. jūnija Romas Konvencijā par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām un Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. jūlija Regulā Nr. 864/2007 par tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām (Roma II). Tiesību kolīziju normas ir iekļautas arī daudzpusējās konvencijās, kas apstiprinātas [Hāgas Konferencē](#) par starptautiskajām privāttiesībām, kuras dalībniece ir Slovēnijas Republika.

1.3 Svarīgākās divpusējās konvencijas

Tiesību kolīziju normas ir iekļautas arī divpusējās konvencijās par tiesisko palīdzību, kas noslēgtas ar Austriju, Bulgāriju, Čehijas Republiku, Franciju, Ungāriju, Mongoliju, Poliju, Rumāniju, Krievijas Federāciju un Slovākiju. Konvenciju saraksts ir pieejams [ministrijas tīmekļa vietnēs](#).

2 Kolīziju normu piemērošana

2.1 Vai tiesnesim ir pienākums pēc savas iniciatīvas piemērot kolīziju normas?

Tiesnesim ir saistoši tiesību akti, kas regulē tiesību normu kolīzijas, bet puses var brīvi izvēlēties, kādi tiesību akti regulē to tiesiskās attiecības. Tādā gadījumā tiek piemēroti pušu izvēlēti tiesību akti. Turklāt tiesību akti, kas parasti tiktu piemēroti saskaņā ar Likumu par starptautiskajām privāttiesībām un procedūru, netiek piemēroti tādos gadījumos, kad, pamatojoties uz visiem apstākļiem, ir skaidrs, ka attiecīgajām tiesiskajām attiecībām nav būtiskas saiknes ar piemērojamiem tiesību aktiem, taču ir ievērojami ciešāka saikne ar citiem tiesību aktiem.

2.2 Atgriezeniskā norāde

Atgriezeniskās norādes princips ir izklāstīts Likuma par starptautiskajām privāttiesībām un procedūru 6. pantā, kurā noteikts, ka gadījumos, kad tiek lemts, kādus tiesību aktus piemērot, ārvalsts normās ir norāde uz Slovēnijas tiesību aktiem, tiek piemēroti Slovēnijas tiesību akti, neņemot vērā Slovēnijā spēkā esošos norādījumus par to, kādi tiesību akti ir jāpiemēro. Šo noteikumu nepiemēro, ja puses izvēlas reglamentējošos tiesību aktus.

2.3 Piesaistes kritērija izmaiņas

Konkrēta tiesību aktu izvēles norma, kas regulē maināmus vienojošos faktorus, parasti nosaka arī laiku, kad šāda norma ir jāpiemēro. Noteikti vienojošie faktori ietver laiku, kas ir izšķirošs, izvēloties reglamentējošās tiesības, kas noteiktas tiesību kolīziju normā (piemēram, testatora valstspiederība testamenta taisīšanas laikā), savukārt citos gadījumos izmaiņas vienojošajā apstākļi var nozīmēt to, ka ir piemērojamas citas tiesību sistēmas tiesību normas. Pastāvīgu attiecību gadījumos ir jāpiemēro jau iegūto tiesību atzīšanas princips.

2.4 Izņēmumi kolīziju normu piemērošanā

Likumā par starptautiskajām privāttiesībām un procedūru noteiktās tiesības netiek piemērotas gadījumos, kad piemērošanas rezultātā tiek pārkāpta Slovēnijas tiesiskā kārtība. Sabiedriskās kārtības koncepcija ir tiesisks standarts, kas izpaužas judikatūrā. Lielākoties tas ir balstīts uz valsts konstitucionālajiem noteikumiem, valsts tiesību aktu pamatprincipiem un morāles principiem.

2.5 Ārvalstu tiesību pārbaude

Tiesa vai cita kompetenta iestāde pēc saviem ieskatiem nosaka piemērojamo ārvalsts tiesību aktu saturu, izmantojot ziņojumu par ārvalsts tiesību aktiem, ko izstrādājis par tieslietām atbildīgā ministrija, vai izpētot to saturu ar citu atbilstošu metodi. Puses var iesniegt kompetentas ārvalsts iestādes vai institūcijas publisku vai cita veida dokumentu par ārvalsts tiesību aktu saturu. Ja ārvalsts tiesību aktu saturu konkrētā gadījumā nav iespējams noteikt, tiek piemēroti Slovēnijas tiesību akti.

3 Kolīziju normas

3.1 Līgumsaistības un tiesību akti

Attiecībā uz dalībvalstīm Slovēnijas Republikā ir piemērojama Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Regula (EK) Nr. 593/2008 par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām, kurai ir lielāks spēks nekā valsts tiesību aktiem, kas regulē materiālo tiesību normas. Lietām, kurām regulu nepiemēro, vajadzības gadījumā piemēro divpusējās konvencijas. Ja divpusējo konvenciju nav, tiek piemēroti valsts tiesību akti, kas regulē līgumattiecību tiesību normu kolīzijas (Likums par starptautiskajām privāttiesībām un procedūru).

Vispārēja tiesību kolīziju norma

Likums par starptautiskajām privāttiesībām un procedūru paredz, ka noslēgtajam līgumam tiek piemēroti līgumslēdzēju pušu izvēlēti tiesību akti, ja vien starptautiskā konvencijā nav noteikts citādi. Var būt skaidri norādīta iesaisīto pušu griba attiecībā uz tiesību aktu izvēli, vai arī attiecīgo tiesību aktu izvēle var būt skaidri noteikta līguma noteikumos vai citos apstākļos. Pēc tam līguma spēkā esamība tiek pārbaudīta saskaņā ar izvēlētajiem tiesību aktiem. Ja puses nav izvēlējušās piemērojamos tiesību aktus, tiek piemēroti tie tiesību akti, kas ir visciešāk saistīti ar līgumu. Ja apstākļi nenorāda uz citiem tiesību aktiem, tiek piemēroti tās valsts tiesību akti, kurā atrodas tās puses pastāvīgā dzīvesvieta vai galvenā darījumdarbības vieta, kuras pienākums ir izpildīt līguma pamatelementus.

Darba līgumus regulē tās valsts tiesību akti, kurā darbinieks parasti veic savu darbu. Darba līgumā vienojoties par citu tiesību aktu piemērošanu, puses nedrīkst ignorēt obligātus noteikumus par darba ņēmēju tiesību aizsardzību, kas ir iekļauti tās valsts tiesību aktos, kas tiktu piemēroti, ja puses neizvēlētos citus tiesību aktus.

Patērētāja līgums ir līgums par preču, tiesību un/vai pakalpojumu nodošanu patērētājam. Patērētājs ir persona, kura saņem preces, tiesības vai pakalpojumus galvenokārt personiskai lietošanai vai lietošanai mājāsaimniecībā. Patērētāja līgumā neietilpst transportēšanas līgums vai līgums par

pakalpojumu sniegšanu patērētājam, ja līgums tiek pilnībā izpildīts ārpus patērētāja pastāvīgās dzīvesvietas valsts. Neierobežojot Likuma par starptautiskajām privāttiesībām un procedūru noteikumus, patērētāja līgumu regulē tās valsts tiesību akti, kurā patērētājs dzīvo, kurā noslēgts līgums atbilstoši piedāvājumam vai reklāmai attiecīgajā valstī vai kurā patērētājs veicis nepieciešamās darbības, lai noslēgtu līgumu attiecīgajā valstī, vai kurā patērētājs ir līgumslēdzēja puse vai kurā tā pārstāvis saņem patērētāja rīkojumu attiecīgajā valstī, vai ja pārdošanas līgums ir noslēgts citā valstī vai patērētājs ir devis rīkojumu citā valstī, vai braucieni organizē pārdevējs ar nolūku veicināt šādu līgumu noslēgšanu.

Iepriekš minētajos gadījumos līgumslēdzējas puses nevar vienoties par tāda tiesību akta piemērošanu, kurā tiek ignorēti obligāti noteikumi par patērētāja tiesību aizsardzību, kas ir piemērojami patērētāja pastāvīgās dzīvesvietas valstī.

Ar nekustamo īpašumu saistītiem līgumiem vienmēr tiek piemēroti tās valsts tiesību akti, kurā nekustamais īpašums atrodas.

Ja līgumslēdzējas puses nav vienojušās citādi, līgumslēdzēju pušu attiecībām tiek piemērota vispārējā tiesību kolīziju norma, lai izlemtu arī to, no kura brīža kustamā objekta ieguvējam ir tiesības uz tā izstrādājumiem un rezultātiem, un lai izlemtu, no kura brīža ieguvējs uzņemas riskus saistībā ar attiecīgo objektu. Turklāt, ja līgumslēdzējas puses nav vienojušās citādi, objekta piegādes metodi un nepieciešamos pasākumus, kad piegāde tiek atteikta, regulē tās valsts tiesību akti, uz kuru objekts ir jānogādā.

Attiecībā uz tiesībām un pienākumiem, kas izriet no prasījuma cedēšanas vai parāda pārņemšanas: jebkuru cedēšanā vai pārņemšanā tieši neiesaistītu debitoru vai kreditoru juridisko statusu regulē tie paši tiesību akti, kurus piemēro pašai cedēšanai vai nodošanai.

Galvenajam darījumam piemērojami tiesību akti attiecas arī uz papildu darījumu, ja vien nav nolemts citādi.

Vienpusējam tiesiskajam darījumam piemēro debitora pastāvīgās dzīvesvietas vai faktiskās darījumdarbības vietas valsts tiesību aktus.

3.2 Ārpuslīgumiskās saistības

Attiecībā uz ārpuslīgumiskām saistībām, kuras neregulē starptautiska konvencija vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. jūlija Regula Nr. 864/2007 par tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām (Roma II), tiesību kolīziju normas paredz, ka tiek piemēroti valsts tiesību akti.

Likums par starptautiskajām privāttiesībām un procedūru paredz, ka ārpuslīgumiskām saistībām piemēro tās valsts tiesību aktus, kurā darbība ir veikta. Seku gadījumā tiek piemēroti tās valsts tiesību akti, kurā tie ir labvēlīgāki cietušajam, ja cietušajam būtu vajadzējis vai cietušais ir varējis paredzēt vietu, kurā sekas tiks radītas. Ja attiecībām nav ciešas saistības ar šādiem tiesību aktiem, bet ir saistība ar citiem tiesību aktiem, tiek piemēroti citi tiesību akti.

Ja uz kuģa atklātā jūrā vai lidmašīnā rodas situācija, kurā rodas atbildība par kompensāciju, tiek pieņemts, ka piemērojami tiesību akti ir tās valsts tiesību akti, kurā kuģis vai lidmašīna ir reģistrēta.

3.3 Personas statuss, tā aspekti saistībā ar civilstāvokli (vārds, dzīvesvieta, rīcībspēja)

Ja Slovēnijas Republikas valstspiederīgais ir arī citas valsts valstspiederīgais, attiecīgā atbilstoši Likumam par starptautiskajām privāttiesībām un procedūru tiek uzskatīta tikai par Slovēnijas valstspiederīgo. Ja persona nav Slovēnijas Republikas valstspiederīgā, bet ir divu vai vairāku citu valstu valstspiederīgā, atbilstoši Likumam par starptautiskajām privāttiesībām un procedūru tiek piemēroti personas pastāvīgās dzīvesvietas valsts tiesību akti. Ja personas pastāvīgā dzīvesvieta neatrodas nevienā tās valstspiederības valstī, atbilstoši Likumam par starptautiskajām privāttiesībām un procedūru tiek piemēroti tās valsts tiesību akti, ar kuru personai ir visciešākā saikne.

Ja personai nav valstspiederības vai personas valstspiederību nav iespējams noteikt, tiek piemēroti personas pastāvīgās dzīvesvietas valsts tiesību akti. Ja personai nav pastāvīgās dzīvesvietas vai to nav iespējams noteikt, tiek piemēroti personas pagaidu dzīvesvietas valsts tiesību akti. Ja nav iespējams noteikt pat pagaidu dzīvesvietu, tiek piemēroti Slovēnijas tiesību akti.

Mainot personas vārdu, tiek piemēroti personas valstspiederības valsts tiesību akti.

Fiziskas personas tiesībspējai un rīcībspējai slēgt līgumus tiek piemēroti personas valstspiederības valsts tiesību akti. Ja personai, kura saskaņā ar tās valstspiederības valsts tiesību aktiem nav tiesībspējas un rīcībspējas slēgt līgumus, tiek uzskatīts, ka personai ir tiesībspēja un rīcībspēja, ja saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem, kurā saistības radušās, persona tiek uzskatīta par tiesībspējīgu un rīcībspējīgu. Fiziskas personas tiesībspējas un rīcībspējas zaudējumu vai ierobežojumus attiecībā uz līgumu slēgšanu regulē personas valstspiederības valsts tiesību akti.

3.4 Tiesisko attiecību noteikšana starp vecākiem un bērniem, ieskaitot adopciju

3.4.1 Tiesisko attiecību noteikšana starp vecākiem un bērniem

Aizbildnības noteikšanu un izbeigšanu un attiecības starp aizbildni un aizbildniecībā esošo personu (aprūpē esošo personu) regulē aprūpē esošās personas valstspiederības valsts tiesību akti. Pagaidu veselības aprūpes pasākumus, kas piešķirti ārvalstniekam vai bezvalstniekam Slovēnijas Republikā, regulē Slovēnijas tiesību akti, un tie paliek spēkā, līdz kompetentā valsts izdod lēmumu par pasākumu vai anulē to. Šis noteikums attiecas arī uz Slovēnijas Republikā esoša ārvalstniekam vai bezvalstniekam piederoša īpašuma aizsardzību.

Vecāku un bērnu attiecības regulē viņu valstspiederības valsts tiesību akti. Ja vecāki un bērni ir dažādu valstu valstspiederīgie, tiek piemēroti viņu visu pastāvīgās dzīvesvietas valsts tiesību akti. Ja vecāki un bērni ir dažādu valstu valstspiederīgie un viņu pastāvīgā dzīvesvieta nav vienā valstī, tiek piemēroti bērna valstspiederības valsts tiesību akti.

Paternitātes vai maternitātes atzīšanas, noteikšanas un apstrīdēšanas procedūru regulē bērna valstspiederības valsts tiesību akti.

Pienākumu nodrošināt uzturēdzekļus asinsradniekiem, izņemot vecāku saistības attiecībā pret bērniem, un pienākumu nodrošināt uzturēdzekļus radniekiem svainībā (t. i., ģimenes locekļiem, kas nav asinsradnieki) regulē tās valsts tiesību akti, kuras valstspiederīgais ir uzturēdzekļu pieprasītājs.

Bērna leģitīmācijas procesu regulē bērna vecāku valstspiederības valsts tiesību akti vai, ja vecāki nav vienas valsts valstspiederīgie, tā vecākā valstspiederības valsts tiesību akti, saskaņā ar kuru adopcija ir atzīstama par spēkā esošu. Bērna, citas personas vai valsts iestādes piekrišanu leģitīmācijai regulē bērna valstspiederības valsts tiesību akti.

3.4.2 Adopcija

Adopcijas nosacījumus un pārtraukšanu regulē tās valsts tiesību akti, kuras valstspiederīgie ir adoptētājs un adoptējamais. Ja adoptētājs un adoptējamais ir dažādu valstu valstspiederīgie, adopcijas nosacījumus un pārtraukšanu kopīgi regulē to valstu tiesību akti, kuru valstspiederīgie viņi ir. Ja laulātie adoptē reizē, adopcijas nosacījumus un pārtraukšanu regulē adoptējamā valstspiederības valsts tiesību akti, kā arī to valstu tiesību akti, kuru valstspiederīgie ir abi laulātie. Adopcijas veidu regulē tās valsts tiesību akti, kurā adopcija veikta. Ar adopciju saistītus pienākumus un tiesības regulē tās valsts tiesību akti, kuras valsts valstspiederīgie adopcijas apstiprināšanas brīdī ir adoptētājs un adoptējamais. Ja adoptētājs un adoptējamais ir dažādu valstu valstspiederīgie, tiek piemēroti viņu pastāvīgās dzīvesvietas valsts tiesību akti. Ja adoptētājs un adoptējamais ir dažādu valstu valstspiederīgie un viņu pastāvīgā dzīvesvieta nav vienā valstī, tiek piemēroti adoptējamā valstspiederības valsts tiesību akti.

3.5 Laulība, pāru kopdzīve bez laulības, partnerattiecības, laulības šķīršana, laulāto atšķiršana, uzturēšanas saistības

3.5.1 Laulība

Laulībā stāšanās nosacījumus regulē tās valsts tiesību akti, kuras valstspiederīgais laulības noslēgšanas brīdī ir katra persona. Laulības veidu regulē tās valsts tiesību akti, kurā laulība ir noslēgta. Laulības spēkā neesamību regulē tiesību akti, saskaņā ar kuriem tā ir noslēgta pēc tiesību kolīziju normām, kas izklāstītas iepriekš.

3.5.2 Pāru kopdzīve bez laulības un partnerattiecības

Likumā par starptautiskajām privāttiesībām un procedūru nav iekļauti īpaši noteikumi par neprecētiem / kopā dzīvojošiem pāriem. Taču, tā kā neprecētu / kopā dzīvojošu pāru partnerattiecību rezultāts ir tāds pats kā laulībai, pastāv iespēja, ka noteikumus, ar kuriem regulē laulību, var piemērot arī neprecētu / kopā dzīvojošu pāru partnerattiecībām.

Divu partnerattiecībās esošu neprecētu / kopā dzīvojošu personu mantiskās attiecības regulē viņu valstspiederības valsts tiesību akti. Ja personām ir atšķirīga valstspiederība, tiek piemēroti tās valsts tiesību akti, kurā tām ir kopīga dzīvesvieta. Līgumiskas mantiskās attiecības starp partnerattiecībās esošiem neprecētiem / kopā dzīvojošām personām reglamentē tiesību akti, kas piemērojami to mantiskajām attiecībām līguma noslēgšanas brīdī.

Likumā par starptautiskajām privāttiesībām un procedūru nav iekļauti īpaši noteikumi par reģistrētām viendzimuma partnerattiecībām un to apstākļiem. Taču, tā kā viendzimuma partnerattiecību rezultāts ir tāds pats kā laulībai, tām var tikt piemēroti tādi paši noteikumi, kādus piemēro laulībai.

3.5.3 Laulības šķiršana un laulāto atšķiršana

Laulības šķiršanu regulē tās valsts tiesību akti, kuras valstspiederīgie laulības šķiršanas prasības iesniegšanas laikā ir abi laulātie. Ja laulātie šķiršanas pieteikuma iesniegšanas laikā ir dažādu valstu valstspiederīgie, laulības šķiršanu kopīgi regulē to valstu tiesību akti, kuru valstspiederīgie ir laulātie. Gadījumos, kad saskaņā ar iepriekšējām tiesību normām laulības šķiršana nav iespējama, laulības šķiršanu regulē Slovēnijas tiesību akti, ja laulības šķiršanas pieteikuma iesniegšanas laikā viena laulātā pastāvīgās dzīvesvietas valsts ir Slovēnijas Republika. Ja viens no laulātajiem ir Slovēnijas valstspiederīgais bez pastāvīgas dzīvesvietas Slovēnijā un laulības šķiršana nav iespējama saskaņā ar iepriekšējām tiesību normām, laulības šķiršanu regulē Slovēnijas tiesību akti.

Likumā par starptautiskajām privāttiesībām un procedūru nav iekļauti īpaši noteikumi par viendzimuma partnerattiecību izbeigšanu. Taču, tā kā viendzimuma partnerattiecību rezultāts ir tāds pats kā laulībai, tām var tikt piemēroti tādi paši noteikumi, kādus piemēro laulības šķiršanai.

3.5.4 Uzturēšanas saistības

Vecāku un bērnu attiecības regulē viņu valstspiederības valsts tiesību akti. Ja vecāki un bērni ir dažādu valstu valstspiederīgie, tiek piemēroti viņu visu pastāvīgās dzīvesvietas valsts tiesību akti. Ja vecāki un bērni ir dažādu valstu valstspiederīgie un viņu pastāvīgā dzīvesvieta nav vienā valstī, tiek piemēroti bērna valstspiederības valsts tiesību akti.

3.6 Laulāto mantiskās attiecības

Laulāto personiskās un mantiskās attiecības regulē viņu valstspiederības valsts tiesību akti. Ja laulātie ir dažādu valstu valstspiederīgie, tiek piemēroti viņu pastāvīgās dzīvesvietas valsts tiesību akti. Ja laulātie ir dažādu valstu valstspiederīgie un viņu pastāvīgā dzīvesvieta ir dažādās valstīs, tiek piemēroti tās valsts tiesību akti, kurā bijusi viņu pēdējā kopīgā dzīvesvieta. Ja saskaņā ar šīm tiesību normām piemērojamo tiesību aktu nav iespējams noteikt, tiek piemēroti tie tiesību akti, ar kuriem viņiem ir visciešākā saistība.

Laulāto mantiskās līgumattiecības regulē tās valsts tiesību akti, kas piemērojami viņu personiskajām un mantiskajām attiecībām līguma slēgšanas brīdī. Ja tiesību aktos ir paredzēts, ka laulātie var izvēlēties tiesību aktus, kas regulē viņu vienošanos par mantu, tiek piemēroti viņu izvēlētie tiesību akti.

Ja laulība tiek atzīta par spēkā neesošu vai anulētu, personiskajām attiecībām un kopīpašumam tiek piemērotas tās pašas tiesību kolīziju normas, ko piemēro laulāto personiskajām un mantiskajām attiecībām.

3.7 Testamenti un mantojums

Mantošanu regulē tās valsts tiesību akti, kuras valstspiederīgais miršanas brīdī ir mirušais. Testamentāro rīcībspēju regulē tās valsts tiesību akti, kuras valstspiederīgais testamenta izstrādes brīdī bijis testators.

Testamenta forma ir derīga, ja tā ir derīga saskaņā ar vienu no šīm tiesu sistēmām: tās valsts tiesībām, kurā testaments ir taisīts; tās valsts tiesībām, kuras valstspiederīgais testamenta taisīšanas vai miršanas brīdī bijis testators; tās valsts tiesībām, kurā testamenta taisīšanas vai miršanas brīdī bijusi testatora pastāvīgā dzīvesvieta; Slovēnijas tiesībām; vai attiecībā uz nekustamo īpašumu tās valsts tiesībām, kurā atrodas nekustamais īpašums.

Testamenta atsaukšanas forma ir derīga, ja tā ir derīga saskaņā ar tiem tiesību aktiem, ar kuriem ir derīga testamenta taisīšana, kā izskaidrots iepriekš.

3.8 Nekustamais īpašums

Mantiskajām attiecībām un citām tiesībām uz objektu tiek piemēroti tās valsts tiesību akti, kurā objekts atrodas. Mantiskajām attiecībām attiecībā uz transportētiem objektiem tiek piemēroti galamērķa valsts tiesību akti. Mantiskajām attiecībām attiecībā uz transportlīdzekļiem tiek piemēroti tās valsts tiesību akti, kurā transportlīdzekļi atrodas, ja vien Slovēnijas tiesību aktos nav noteikts citādi.

3.9 Maksātnespēja

Padomes 2000. gada 29. maija Regula (EK) Nr. 1346/2000 par maksātnespējas procesu ir tieši piemērojama Slovēnijā attiecībā uz jautājumiem, kas ietilpst tās darbības jomā, un ES dalībvalstīs. Ja regula netiek piemērota, reglamentējošais tiesību akts ir Slovēnijas valsts tiesību akts, proti, Likums par finanšu darījumiem, maksātnespējas procesu un piespiedu likvidēšanu (*Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju*; saīsinājumi „ZFPIPP“, „UL RS“, „ZFPIPP-UPB7“, Nr. 63/2013).

Šajā likumā nodaļā ar nosaukumu „Maksātnespējas process ar starptautisku elementu“ ir iekļauti vispārīgi noteikumi attiecībā uz maksātnespējas procesu ar starptautisku elementu, tiek regulēta ārvalstu kreditoru un administratoru piekļuve valsts tiesai un sadarbība ar ārvalstu tiesām un ārvalstu administratoriem. Tā regulē arī ārvalstu maksātnespējas procesa atzīšanu un pagaidu pasākumus, paralēlos pasākumus maksātnespējas dēļ, kā arī tiesību aktus, ko piemēro maksātnespējas procesa sekām.

Valsts tiesai ir jurisdikcija valsts maksātnespējas procesā, tā var lemt par ārvalstu procedūras atzīšanu un sadarbību ar ārvalstu tiesām. Vietējās valsts tiesas, kas ir kompetentas pārvaldīt valsts maksātnespējas procesu: 1) ja debitors, kas ir valsts tiesību subjekts vai uzņēmējs, ir dibināts Slovēnijas Republikā: tās teritorijas tiesa, kurā debitors ir dibināts; 2) ja debitors, kas ir ārvalstu persona, ir izveidojis filiāli Slovēnijas Republikā: tās teritorijas tiesa, kurā atrodas debitora filiāles galvenā darbīdarbības vieta; 3) citos gadījumos: Ljubļanas Rajona tiesa (*Okrožno sodišče v Ljubljani*).

Attiecībā uz tiesību aktiem, kas regulē maksātnespējas procesa tiesiskās sekas, pastāv vispārpieņemts noteikums, ka tiek piemēroti tās valsts tiesību akti, kurā notiek maksātnespējas process, ja vien konkrētā gadījumā tiesību aktos nav noteikts citādi. Likumā par finanšu darījumiem, maksātnespējas procesu un piespiedu likvidēšanu ir noteikumi par piemērojamiem tiesību aktiem saistībā ar līgumiem par iegūtā nekustamā īpašuma izmantošanu, jo tiek piemēroti tās valsts tiesību akti, kurā nekustamais īpašums atrodas. Īpaši noteikumi par tiesību aktiem par reģistrā ierakstītām tiesībām (tās valsts tiesību aktiem, kuras pārziņā ir reģistra pārvaldība) tiek piemēroti saistībā ar tiesību aktiem par maksājumu sistēmas un finanšu tirgus piemērošanu (tās valsts tiesību aktiem, kurai piemērotas šādas maksājumu sistēmas / finanšu tirgi), tiesību aktiem, ko piemēro atbildzinājuma līgumiem un atpirkšanas līgumiem, un tiesību aktiem, ko piemēro darba līgumiem.

Lapa atjaunināta: 17/04/2018

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietvertu vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Dalībvalstis, kas ir atbildīgas par nacionālā satura lapu pārvaldību, atjaunina daļu šīs tīmekļa vietnes satura, ņemot vērā Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības. Ja vietnē ir saturs, kurā vēl nav atspoguļota Apvienotās Karalistes izstāšanās, tas ir bez nolūka un tiks labots.